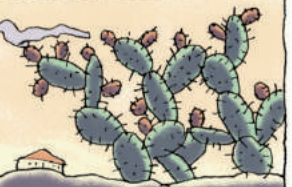

נעם
נדב

דרך הכורכר הישנה

① אף לא אוהב חלב בשקיות. תמיד השקיות דטובות, ולפעמים יש להן ריח לא נעים ומעופפ.

② פעם, לפני שנים רבות, היו מחכים לנו ליד הדלת, בכל בוקר, בקבוקי חלב טרי מזכית.

③ וזה מזכיר לי את אברם, החלבן מרחוב כרמון בבית הפרס.

④ מזמן. כשהיית ילד קטן, אברם היה מחלק בקבוקי חלב טריים מדי בוקר, ואנחנו (מומיק, קובי ואני) היינו עוזרים לו (לפעמים) לפנות את הבקבוקים הריקים.

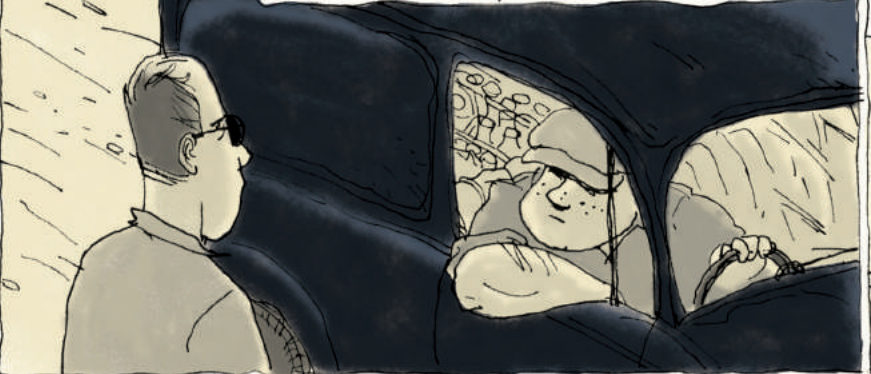
⑤ הרוחב היה פד כורכר וחצץ כביש, ללא מדרכות. לפעמים אברם היה נותן לנו, הילדים (כלומר: מומיק, קובי ואני) סיבוב קצר במוריס המלחריט שלו, כתמורה לשירותינו.

⑥ ואני אומר לעצמי: אם אברם היה מופיע כאן עכשיו, ומציע לי סיבוב באוטו שלו, לא הייתי נוסע איתו?

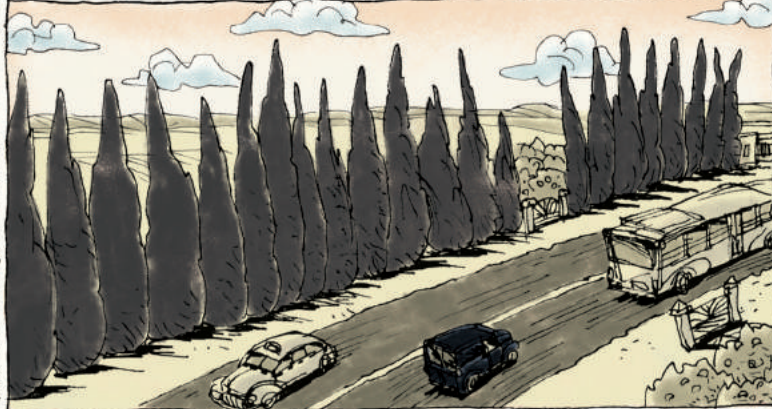
⑦ כמובן, הייתי נוסע לבני-גורן, לסבא וסבתא שלי.

8 היינו נוסעים לשם בכביש הישן המתפתל בהרים,

9 שאחר-כך היה הופך לדרך צרה וישרה בין עדרות ברנשים ופרדסים,

10 המכונית הייתה עוצרת ברחוב רבי עקיבא פתח רחוב בן פתחיה ואנשי עולה ברחוב התלול, שבתחילתו, מצד ימין, מורטות העופות.

11 ואחר-כך הייתי פונה שואלה לדרך הכורכר של רחוב חת"ם סופר.

12 ואז מצלצל פעמון הדלת, ואני רואה שאני בבית שלי, ברחוב בן-עזאי. ואני יורד לפתוח את הדלת, וליד הדלת מונח בקבוק חלב מזכוכית, כמנו פעם.

12 וליד המדרגות של הבית ברחוב חת"ם סופר 11, אני רואה את סבתא שלי, שירדה לקנות חצי בלוק קרח.

13 וערבי עם גמל שהביא אבטיחים ומלונים למכרה.

